

hørende Bestemmelser vil, gaar jeg ud fra, blive optaget til Undersøgelse og Overvejelse sammen med hele Ekspropriationslovgivningen.

Jeg vil gerne gøre endnu en Bemærkning angaaende den forældede Ekspropriationslovgivning, vi har nu. I Forordningen af 5. Marts 1845, § 18, staar der: „Ethvert af de Medlemmer af den i forestaaende § 5 ommeldte Kommission, der udnævnes dels af Vort Rentekammer, dels af Amtets kommunale Bestyrelser, skal, lige saavel som enhver af Taksatorerne ifølge § 10 og § 11, samt Landinspektøren og Opmanden, naar en saadan tilkaldes, nyde fri Befordring eller Befordrings-Godtgørelse“. Det er jo sjældent eller næsten aldrig, der ydes fri Befordring, altsaa Befordring in natura, saa at der egentlig kun bliver Tale om Befordringsgodtgørelse. Kan saa Udtrykket „Befordringsgodtgørelse“ fortolkes saaledes, at hvis de vedkommende har haft en Udgift af f. Eks. 25 eller 30 Kr., faar de den refunderet med 70 eller 80 Kr.? Det er ikke Smaasummer, det drejer sig om som Følge af den Maade, hvorpaa Befordringsgodtgørelse nu ydes. Jeg omtalte dette Forhold ved første Behandling, og jeg anmoder herved den højtærede Minister om at undersøge ogsaa den Side af Sagen og søge tilvejebragt en Ordning, hvilket jo kan ske administrativt.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa hele Udvalgets Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Vedtagelse med den af Ministeren foreslaaede Ændring i § 1.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Hassing Jørgensen*): Jeg har ikke nogen Indvending at gøre mod de af den ærede Ordfører fremsatte Bemærkninger. Ændringsforslaget er stillet af mig efter Samraad med Udvalget og udtrykker ganske nøje Hensigten med Lovforslaget, ogsaa saaledes som det blev forelagt.

Jeg skal bekræfte overfor den ærede Ordfører, at Spørgsmaalet om en Revision af Ekspropriationslovgivningen skal blive taget op til Forberedelse og Behandling indenfor Ministeriet, idet det er mig en Tilfredsstillelse at erfare, at Udvalgets Medlemmer er klare over, at det er et ganske vidtløftigt Spørgsmaal, det her kan komme til at dreje sig om.

Med Hensyn til det særlige Punkt, som den ærede Ordfører nævnde, Befordringsgodtgørelserne, har en foreløbig Un-

dersøgelse af Spørgsmaalet vist mig, at Finansministeriet allerede har denne Sag til Undersøgelse og Drøftelse, men den er ikke uden Vanskelighed, selv om en Reform muligt vil kunne indføres ad administrativ Vej. Forholdet har sikkert nok i Praxis udviklet sig derhen, at de Befordringsgodtgørelser, som, hvis man tager Begrebet meget strengt, udbetales i større Omfang end oprindeligt forudsat, tjener til at fuldstændiggøre de Honorarer, der af vedkommende Taksationsmænd oppebæres i de enkelte Tilfælde, og som menes at være for lave. Jeg vil derfor tro, at hvis man skal naa til en Forandring paa dette Punkt, vil det medføre en Forandring i de Godtgørelser, der ydes for selve Gerningens Udførelse, men jeg antager ogsaa, at man heller ikke fra nogen Side vil finde dette urimeligt. Det vilde blive et klarere Udtryk for, hvad der i Virkeligheden finder Sted, men det griber ind paa saa at sige alle Administrationsomraader, saa det kan maaske tage nogen Tid, inden dette Spørgsmaal kan bringes til fuld Klarhed.

Jeg tillader mig i Tilslutning til den ærede Ordførers Udtalelse at anbefale det stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (*Jørgen Berthelsen*): I Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser, som jeg i alt væsentligt kan give min Tilslutning, skal jeg kun sige, at den Maade, hvorpaa Befordringsgodtgørelser ved Ekspropriation til Jernbaner nu betales, efter min Opfattelse er demoraliserende, og jeg vil i høj Grad anbefale den højtærede Minister, selv om det skulde forvolde nogen Vanskelighed, at faa det Forhold ændret. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at Honorarerne under de nuværende Forhold er for lave. Lad os da faa Forholdene ordnet saaledes, at de paagældende faar Honorarer, som de kan være tjente med. I Udtrykket Befordringsgodtgørelse ligger, at de paagældende faar refunderet de Udlæg, de har haft, men det er en bekendt Sag, og ikke mindst vel for den højtærede Minister, i hvor høj Grad dette omgaas. Jeg vil saa indtrængende som muligt anbefale den højtærede Minister at faa Forholdet ordnet saaledes, at de faar den Betaling, som de skal og bør have, men ikke noget derud over.

Hermed sluttede Forhandlingen.